

Kjære troende i Trondheim Stift!

Ugjerne belemrer jeg andre med opplysninger om min helsetilstand; men jeg er blitt gjenstand for en offentlig utnevning og innser at det innsnevrer privatsfæren.

Min helse har i det siste par år vært noe vaklende. Store oppgaver har satt sine spor. Jeg er blitt mer og mer sliten, uten særlig anledning til å gjøre noe med det. Dagen etter utnevningen til Trondheim hadde jeg, slik falt det seg, en avtale hos lege til grundig undersøkelse. Jeg hadde fått 48 timer til å gi mitt svar. Jeg ønsket å møte Kirken kall lydig, derfor tenkte meg dette som et forsyn: legen ville gi meg et objektivt kriterium.

Jeg tok ikke tilstrekkelig på alvor diagnosen jeg fikk. Den lød på "utmattelse". Man regner jo med at det helst går bra hvis man anstrenger seg litt ekstra, og dertil kanskje får noen netter med åtte timers søvn. Det var overmodig av meg å tenke slik, det ser jeg nå.

Jeg var uvel da jeg ankom Trondheim den 3. november. I dagene som fulgte, trakk kroppen stadig sterkere i nødbremsen. 13. november så jeg meg nødt til å skrive til Nuntius. Jeg opplevde å bli lyttet til og hørt med stor forståelse. Fra høyeste hold har jeg fått instruks om å følge legens råd og bruke tid på å komme til hektene. Følgelig blir bispevielsen i Trondheim utsatt enn så lenge.

Jeg skjønner at dette vil skuffe mange; også at det skaper praktiske vansker, med forberedelser i full sving. Jeg skulle gjerne ha gjort noe virksomt for dere! Men det eneste jeg kan by dere her og nå er anerkjennelsen av min egen begrensning, med mitt vitnesbyrd om at Herrens barmhjertighet når oss også der.

Frans av Assisi omtalte kroppen som "Broder Esel". I beretningen om Bileam, fra 4. Mosebok, er det et esel som nekter å bære Bileam fremad når det ser Herrens engel stå i veien med et sverd. Bileam er blind for åpenbaringen. Han driver eselet videre og sier, "Du holder meg for narr!" Men eselet svarer, "Er ikke jeg ditt esel, som du har ridd på all din tid til denne dag. Har jeg noen gang hatt for vane å gjøre slik mot deg?" Da måtte Bileam innrømme, "Nei". Hans øyne ble åpnet og han så at hinderet var Herrens. Derved ble han litt mer ydmyk. Jeg tenker ofte på dette avsnittet i disse dager.

Jeg er lei for besværet jeg skaper, men må finne meg i å trekke meg tilbake noen måneder i stillhet og hvile for å få kreftene tilbake. Vær sikre på at Trondheim Stift hver dag vil være i mine tanker og bønner. Måtte Herren vise hver og én av dere sin Faderlige godhet!

fr Erik Varden

19. november 2019